

Θεώρημα Stinespring

Θεώρημα 1 (Stinespring). Για κάθε ¹πλήρως θετική απεικόνιση $\Phi : \mathcal{A} \rightarrow \mathcal{B}(H)$ από μια C^* -άλγεβρα \mathcal{A} με μονάδα στον $\mathcal{B}(H)$ υπάρχει (π, H_ϕ, V) όπου π είναι $*$ -αναπαράσταση της \mathcal{A} σ' έναν χώρο Hilbert H_ϕ και $V : H \rightarrow H_\phi$ είναι φραγμένος τελεστής ώστε

$$\Phi(a) = V^* \pi(a) V \quad \text{για κάθε } a \in \mathcal{A}.$$

$$\begin{array}{ccc} \mathcal{A} & \xrightarrow{\Phi} & \mathcal{B}(H) \\ & \searrow \pi & \nearrow \text{ad } V \\ & \mathcal{B}(H_\phi) & \end{array}$$

Αν επιπλέον $\Phi(\mathbf{1}) = \mathbf{1}$, τότε η V είναι ισομετρία.

Απόδειξη

1. Για να φτιάξουμε τον χώρο Hilbert H_ϕ , θεωρούμε πρώτα τον γραμμικό χώρο $\mathcal{A} \otimes H$.

Γράφω για συντομία $\tilde{\mathcal{A}}$ αντί για $\mathcal{A} \otimes H$.

[Όταν $H = \mathbb{C}$ έχουμε $\mathcal{A} \otimes H \simeq \mathcal{A}$.]

2. Ορίζουμε την απεικόνιση

$$\langle \cdot, \cdot \rangle_o : \tilde{\mathcal{A}} \times \tilde{\mathcal{A}} \rightarrow \mathbb{C}$$

ως εξής: θέτουμε $\langle a \otimes \xi, b \otimes \eta \rangle_o := \langle \Phi(b^* a) \xi, \eta \rangle_H$ και επεκτείνουμε γραμμικά. Δηλαδή

$$\left\langle \sum_{n=1}^N a_n \otimes \xi_n, \sum_{m=1}^M b_m \otimes \eta_m \right\rangle_o := \sum_{n,m} \langle \Phi(b_m^* a_n) \xi_n, \eta_m \rangle_H.$$

Η $\langle \cdot, \cdot \rangle_o$ είναι καλά ορισμένη και sesquilinear.

Απόδειξη. Όπως στην απόδειξη της Πρότασης 2 από το [Τανυστικά γινόμενα και χώροι τελεστών](#), έχουμε:

Για κάθε $(b, \eta) \in \mathcal{A} \times H$ η απεικόνιση $\mathcal{A} \times H \rightarrow \mathbb{C} : (a, \xi) \mapsto \langle \Phi(b^* a) \xi, \eta \rangle_H$ είναι διγραμμική, άρα ορίζει μοναδική γραμμική απεικόνιση $\mathcal{A} \otimes H \rightarrow \mathbb{C} : \sum_{n=1}^N a_n \otimes \xi_n \mapsto \sum_n \langle \Phi(b^* a_n) \xi_n, \eta \rangle_H$.

Τώρα, για κάθε $\vec{a} = \sum_{n=1}^N a_n \otimes \xi_n \in \tilde{\mathcal{A}}$ η απεικόνιση $\mathcal{A} \times H \rightarrow \mathbb{C} : (b, \eta) \mapsto \sum_n \langle \eta, \Phi(b^* a_n) \xi_n \rangle_H$

είναι διγραμμική, άρα ορίζει μοναδική γραμμική απεικόνιση $\mathcal{A} \otimes H \rightarrow \mathbb{C} : \sum_{m=1}^M b_m \otimes \eta_m \mapsto \sum_{n,m} \langle \eta_m, \Phi(b_m^* a_n) \xi_n \rangle_H$.

[Όταν $H = \mathbb{C}$ έχουμε $\langle a, b \rangle_o = \Phi(b^* a)$.]

¹stineproof25, modified 11 Μαΐου 2025

3. Χρησιμοποιώντας ότι η Φ είναι πλήρως θετική δείχνουμε ότι για κάθε $\vec{b} = \sum_{n=1}^N b_n \otimes \xi_n \in \tilde{\mathcal{A}}$,

$$\langle \vec{b}, \vec{b} \rangle_o = \left\langle \sum_{n=1}^N b_n \otimes \xi_n, \sum_{m=1}^N b_m \otimes \xi_m \right\rangle_o \geq 0.$$

Πράγματι αν $X := [b_m^* b_n] \in M_N(\mathcal{A})$, έχουμε $[\Phi(b_m^* b_n)] = \Phi_N(X) \in \mathcal{B}(H^N)$ και

$$\langle \vec{b}, \vec{b} \rangle_o := \sum_{n,m} \langle b_n \otimes \xi_n, b_m \otimes \xi_m \rangle_o = \sum_{n,m} \langle \Phi(b_m^* b_n) \xi_n, \xi_m \rangle_H = \langle \Phi_N(X) \vec{\xi}, \vec{\xi} \rangle_{H^N} \quad (\dagger)$$

όπου $\vec{\xi} = [\xi_1, \xi_2, \dots, \xi_N]^\dagger$. Όμως ο πίνακας X παραγοντοποιείται

$$X = \begin{bmatrix} b_1^* & 0 & \dots & 0 \\ b_2^* & 0 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \dots & \vdots \\ b_N^* & 0 & \dots & 0 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} b_1 & b_2 & \dots & b_N \\ 0 & 0 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \dots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 0 \end{bmatrix} = B^* B$$

άρα είναι θετικός, οπότε (αφού η Φ_N είναι θετική απεικόνιση) ο $\Phi_N(X)$ είναι θετικός και άρα $\langle \Phi_N(X) \vec{\xi}, \vec{\xi} \rangle_{H^N} \geq 0$.

Άρα το $\langle \cdot, \cdot \rangle_o$ είναι ημισσωτερικό γινόμενο. Συνεπώς ισχύει η ανισότητα Cauchy-Schwarz $|\langle \vec{u}, \vec{a} \rangle_o|^2 \leq \langle \vec{u}, \vec{u} \rangle_o \langle \vec{a}, \vec{a} \rangle_o$.

Από την ανισότητα Cauchy-Schwarz έπεται ότι

$$\{\vec{u} \in \tilde{\mathcal{A}} : \langle \vec{u}, \vec{u} \rangle_o = 0\} = \{\vec{u} \in \tilde{\mathcal{A}} : \langle \vec{u}, \vec{a} \rangle_o = 0 \forall \vec{a} \in \tilde{\mathcal{A}}\} \quad (*)$$

και συνεπώς το σύνολο

$$\mathcal{N}_\phi = \mathcal{N} := \{\vec{u} \in \tilde{\mathcal{A}} : \langle \vec{u}, \vec{u} \rangle_o = 0\}$$

είναι γραμμικός χώρος.

4. Θέτουμε $H_{0\phi} := (\mathcal{A} \otimes H) / \mathcal{N} = \tilde{\mathcal{A}} / \mathcal{N}$. Ο χώρος $H_{0\phi}$ εφοδιάζεται με το (καλά ορισμένο) εσωτερικό γινόμενο $\langle [\vec{a}], [\vec{b}] \rangle_\phi := \langle \vec{a}, \vec{b} \rangle_o$ (όπου γράφουμε $[\vec{a}] = \vec{a} + \mathcal{N}$, $\vec{a} \in \tilde{\mathcal{A}}$).

[Όταν $H = \mathbb{C}$ έχουμε $H_{0\phi} = \mathcal{A} / \mathcal{N}$.]

Ονομάζουμε H_ϕ την πλήρωση του $H_{0\phi}$ ως προς τη νόρμα $\|[\vec{a}]\|_\phi := \sqrt{\langle \vec{a}, \vec{a} \rangle_o}$.

5. Η άλγεβρα \mathcal{A} δρα στον γραμμικό χώρο $\tilde{\mathcal{A}} = \mathcal{A} \otimes H$ ως εξής:

$$\pi_0(a)(b \otimes \xi) := ab \otimes \xi \quad (a, b \in \mathcal{A}, \xi \in H)$$

$$\text{δηλαδή } \pi_0(a) \left(\sum_n b_n \otimes \xi_n \right) := \sum_n ab_n \otimes \xi_n \quad (a \in \mathcal{A}, \vec{b} = \sum_n b_n \otimes \xi_n \in \tilde{\mathcal{A}}.)$$

[Όταν $\mathcal{H} = \mathbb{C}$ έχουμε $\pi_0(a)(b) = ab$.]

Παρατήρηση. Για κάθε $a \in \mathcal{A}$ και $\vec{b}, \vec{c} \in \tilde{\mathcal{A}}$ έχουμε

$$\langle \pi_0(a)\vec{b}, \vec{c} \rangle_o = \langle \vec{b}, \pi_0(a^*)\vec{c} \rangle_o.$$

Απόδειξη. Από την sesquilinearity του $\langle \cdot, \cdot \rangle_o$, αρκεί να υποθέσουμε ότι $\vec{b} = b \otimes \eta$ και $\vec{c} = c \otimes \xi$. Έχουμε τότε

$$\begin{aligned} \langle \pi_0(a)\vec{b}, \vec{c} \rangle_o &= \langle ab \otimes \eta, c \otimes \xi \rangle_o = \langle \Phi(c^*(ab))\eta, \xi \rangle_H = \langle \Phi((a^*c)^*b)\eta, \xi \rangle_H \\ &= \langle b \otimes \eta, (a^*c) \otimes \xi \rangle_o = \langle \vec{b}, \pi_0(a^*)\vec{c} \rangle_o. \end{aligned}$$

Έπεται ότι $\pi_0(a)(\mathcal{N}) \subseteq \mathcal{N}$ για κάθε $a \in \mathcal{A}$.

Απόδειξη. Έστω $u \in \mathcal{N}$. Δείχνουμε ότι $\pi_0(a)(u) \in \mathcal{N}$: Από την Παρατήρηση έχουμε

$$\langle \pi_0(a)u, \pi_0(a)u \rangle_o = \langle u, \pi_0(a^*)\pi_0(a)u \rangle_o = \langle u, \pi_0(a^*a)u \rangle_o$$

το οποίο μηδενίζεται αφού $u \in \mathcal{N}$, από τη σχέση (*) στο βήμα (3).

6. Επομένως ο τελεστής $\pi_0(a)$ επάγει καλά ορισμένη γραμμική απεικόνιση $\pi_1(a)$ στον χώρο πηλίκο $H_{o\phi} = \tilde{\mathcal{A}}/\mathcal{N}$:

$$\pi_1(a)[b \otimes \xi] := [ab \otimes \xi] \quad (b \in \mathcal{A}, \xi \in H).$$

Για να δείξουμε ότι καθε $\pi_1(a)$ είναι φραγμένος τελεστής στον $H_{o\phi}$, θα χρειασθεί ο

Ισχυρισμός. Για κάθε $a \in \mathcal{A}$ και $\vec{b} = \sum_{n=1}^N b_n \otimes \xi_n \in \tilde{\mathcal{A}}$ έχουμε

$$\langle \pi_0(a)\vec{b}, \pi_0(a)\vec{b} \rangle_o \leq \|a^*a\| \langle \vec{b}, \vec{b} \rangle_o.$$

Απόδειξη Ισχυρισμού. Όπως στη σχέση (†) από το Βήμα (3) έχουμε

$$\langle \pi_0(a)\vec{b}, \pi_0(a)\vec{b} \rangle_o := \sum_{n,m} \langle (ab_n) \otimes \xi_n, (ab_m) \otimes \xi_m \rangle_o = \sum_{n,m} \langle \Phi((ab_m)^*(ab_n))\xi_n, \xi_m \rangle_H = \langle \Phi_N(Y)\vec{\xi}, \vec{\xi} \rangle_{H^N}$$

όπου $Y = [(ab_m)^*(ab_n)] \in M_N(\mathcal{A})$, οπότε $[\Phi((ab_m)^*ab_n)] = \Phi_N(Y) \in \mathcal{B}(H^N)$. Ο πίνακας $Y = [b_m^* a^* ab_n]$ παραγοντοποιείται

$$Y = \begin{bmatrix} b_1^* & 0 & \dots & 0 \\ b_2^* & 0 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \dots & \vdots \\ b_N^* & 0 & \dots & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a^*a & 0 & \dots & 0 \\ 0 & a^*a & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & a^*a \end{bmatrix} \begin{bmatrix} b_1 & b_2 & \dots & b_N \\ 0 & 0 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \dots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 0 \end{bmatrix} := B^*CB.$$

Παρατηρούμε ότι $Y \leq \|C\| B^*B$.

Πράγματι, αναπαριστώντας την C^* άλγεβρα $M_N(\mathcal{A})$ ως τελεστές που δρουν σ' έναν χώρο Hilbert K (Θεώρημα Gelfand-Naimark),² για κάθε $x \in K$ έχουμε

$$\langle B^*CBx, x \rangle = \langle CBx, Bx \rangle \leq \|C\| \|Bx\|^2 = \|C\| \langle B^*Bx, x \rangle = \langle (\|C\| B^*B)x, x \rangle.$$

²Άλλος τρόπος: επειδή $0 \leq C \leq \|C\| \mathbf{1}$, θέτοντας $D := (\|C\| \mathbf{1} - C)^{1/2}$ έχουμε $B^*(\|C\| \mathbf{1} - C)B = B^*D^*DB = (DB)^*DB \geq 0$, δηλαδή $B^*\|C\|B \geq B^*CB$.

Εφαρμόζοντας στην ανισότητα $Y \leq \|C\| B^* B$ την θετική απεικόνιση Φ_N , προκύπτει ότι

$$\Phi_N(Y) \leq \|C\| \Phi_N(B^* B).$$

Όμως $C = \text{diag}(a^* a)$ και συνεπώς $\|C\| = \|a^* a\| = \|a\|^2$. Έχουμε λοιπόν τελικά

$$\begin{aligned} \langle \pi_0(a) \vec{b}, \pi_0(a) \vec{b} \rangle_o &= \langle \Phi_N(Y) \vec{\xi}, \vec{\xi} \rangle_{H^N} \leq \langle \|C\| \Phi_N(B^* B) \vec{\xi}, \vec{\xi} \rangle_{H^N} \\ &= \|a\|^2 \langle \Phi_N(B^* B) \vec{\xi}, \vec{\xi} \rangle_{H^N} \stackrel{(\dagger)}{=} \|a\|^2 \langle \vec{b}, \vec{b} \rangle_o \end{aligned}$$

(όπως δείξαμε στο Βήμα 3) και ο Ισχυρισμός αποδείχθηκε.

Εναλλακτική απόδειξη του Ισχυρισμού. Σταθεροποιούμε ένα \vec{b} και θεωρούμε την απεικόνιση

$$\psi : \mathcal{A} \rightarrow \mathbb{C} : a \mapsto \psi(a) = \langle \pi_0(a) \vec{b}, \vec{b} \rangle_o.$$

Αφού η π_0 και η $\langle \cdot, \vec{b} \rangle_o$ είναι θετικές, η απεικόνιση ψ είναι θετική, οπότε $\|\psi\| = \psi(\mathbf{1})$, όπως έχουμε δείξει. Συνεπώς

$$\begin{aligned} \langle (\pi_0(a) \vec{b}), \pi_0(a) \vec{b} \rangle_o &= \langle \pi_0(a^*) (\pi_0(a) \vec{b}), \vec{b} \rangle_o \quad (\text{από την Παρατήρηση}) \\ &= \langle \pi_0(a^* a) \vec{b}, \vec{b} \rangle_o \\ &= \psi(a^* a) \leq \psi(\mathbf{1}) \|a^* a\| \\ &= \langle \vec{b}, \vec{b} \rangle_o \|a^* a\| = \|a\|^2 \langle \vec{b}, \vec{b} \rangle_o \end{aligned}$$

και ο Ισχυρισμός αποδείχθηκε.

7. Από τον Ισχυρισμό έπεται ότι $\|\pi_1(a)([\vec{b}])\|_\phi \leq \|a\| \|\vec{b}\|_\phi$ για κάθε $a \in \mathcal{A}$ και $\vec{b} \in \tilde{\mathcal{A}}$.

Πράγματι,

$$\|\pi_1(a)([\vec{b}])\|_\phi = \|\pi_0(a) \vec{b}\|_o \leq \|a\| \|\vec{b}\|_o = \|a\| \|\vec{b}\|_\phi.$$

Έπεται ότι ο $\pi_1(a)$ επεκτείνεται σε φραγμένο τελεστή $\pi_\phi(a)$ στον H_ϕ .

Έτσι ορίζεται μια απεικόνιση

$$\pi_\phi : a \rightarrow \pi_\phi(a) : \mathcal{A} \rightarrow \mathcal{B}(H_\phi).$$

Δείχνουμε ότι η π_ϕ είναι *-αναπαράσταση:

(α) Έστω $a, a' \in \mathcal{A}$ και $\lambda \in \mathbb{C}$. Αν $(b, \xi) \in \mathcal{A} \times H$, έχουμε

$$\begin{aligned} \pi_\phi(a + \lambda a')[b \otimes \xi] &= \pi_1(a + \lambda a')[b \otimes \xi] = [((a + \lambda a')b) \otimes \xi] \\ &= [(ab + \lambda a'b) \otimes \xi] = [ab \otimes \xi] + \lambda [a'b \otimes \xi] \\ &= \pi_\phi(a)[b \otimes \xi] + \lambda \pi_\phi(a')[b \otimes \xi] \\ &= (\pi_\phi(a) + \lambda \pi_\phi(a'))[b \otimes \xi]. \end{aligned}$$

Επομένως, για κάθε $[\vec{b}] = [\sum_n b_n \otimes \xi_n] \in \tilde{\mathcal{A}}/\mathcal{N} = H_{0\phi}$ έχουμε

$$\pi_\phi(a + \lambda a')[\vec{b}] = (\pi_\phi(a) + \lambda \pi_\phi(a'))[\vec{b}]$$

λόγω γραμμικότητας των $\pi_\phi(a + \lambda a')$ και $\pi_\phi(a) + \lambda \pi_\phi(a')$ και άρα, αφού οι τελεστές αυτοί είναι συνεχείς και ο $H_{0\phi}$ είναι πυκνός στον H_ϕ ,

$$\pi_\phi(a + \lambda a') = \pi_\phi(a) + \lambda \pi_\phi(a').$$

(β) Ομοίως, για να δείξουμε ότι

$$\pi_\phi(aa') = \pi_\phi(a)\pi_\phi(a')$$

για κάθε $a, a' \in \mathcal{A}$, αρκεί να ελέγξουμε την ισότητα

$$\pi_\phi(aa')[b \otimes \xi] = \pi_\phi(a)(\pi_\phi(a')[b \otimes \xi])$$

για κάθε $(b, \xi) \in \mathcal{A} \times H$, η οποία ισχύει γιατί

$$\pi_\phi(aa')[b \otimes \xi] = [(aa')b \otimes \xi] = [a(a'b) \otimes \xi] = \pi_\phi(a)[(a'b) \otimes \xi] = \pi_\phi(a)\pi_\phi(a')[b \otimes \xi].$$

(γ) Δείχνουμε τέλος ότι $(\pi_\phi(a))^* = \pi_\phi(a^*)$ για κάθε $a \in \mathcal{A}$: Για κάθε $[\vec{b}], [\vec{c}] \in \tilde{\mathcal{A}}/\mathcal{N} = H_{0\phi}$ έχουμε

$$\begin{aligned} \langle (\pi_\phi(a))^*[\vec{b}], [\vec{c}] \rangle_\phi &= \langle [\vec{b}], \pi_\phi(a)[\vec{c}] \rangle_\phi \quad (\text{ορισμός του } \pi_\phi(a))^* \\ &= \langle \vec{b}, \pi_0(a)\vec{c} \rangle_o \\ &= \langle \pi_0(a^*)\vec{b}, \vec{c} \rangle_o \quad (\text{από την Παρατήρηση}) \\ &= \langle \pi_\phi(a^*)[\vec{b}], [\vec{c}] \rangle_\phi \end{aligned}$$

άρα οι $(\pi_\phi(a))^*$ και $\pi_\phi(a^*)$ ταυτίζονται στον $H_{0\phi}$ και επομένως, λόγω συνέχειας των τελεστών αυτών, έπεται ότι θα ταυτίζονται και στον H_ϕ .

8. Ορίζουμε

$$V : H \rightarrow \tilde{\mathcal{A}} \rightarrow H_\phi : \xi \rightarrow \mathbf{1}_{\mathcal{A}} \otimes \xi \rightarrow [\mathbf{1}_{\mathcal{A}} \otimes \xi].$$

Για κάθε $\xi \in H$ έχουμε

$$\begin{aligned} \|V\xi\|_{H_\phi}^2 &= \langle [\mathbf{1} \otimes \xi], [\mathbf{1} \otimes \xi] \rangle_\phi \\ &= \langle \Phi(\mathbf{1}^*\mathbf{1})\xi, \xi \rangle_H \\ &\leq \|\Phi(\mathbf{1})\| \|\xi\|_H^2 \end{aligned}$$

δηλαδή η V είναι φραγμένη. Αν $\Phi(\mathbf{1}) = \mathbf{1}$, τότε $\|V\xi\|_{H_\phi}^2 = \langle \xi, \xi \rangle_H$, άρα η V είναι ισομετρία.

Τέλος, για κάθε $\xi, \eta \in H$,

$$\begin{aligned} \langle (V^*\pi(a)V)\xi, \eta \rangle_H &= \langle \pi(a)V\xi, V\eta \rangle_{H_\phi} = \langle \pi(a)[\mathbf{1} \otimes \xi], [\mathbf{1} \otimes \eta] \rangle_{H_\phi} \\ &= \langle [a \otimes \xi], [\mathbf{1} \otimes \eta] \rangle_{H_\phi} = \langle \Phi(\mathbf{1}^*a)\xi, \eta \rangle_H \end{aligned}$$

Συνεπώς

$$V^*\pi(a)V = \Phi(a). \quad \square$$

Σχόλιο. Στην περίπτωση $H = \mathbb{C}$, το θεώρημα Stinespring δεν είναι άλλο από την Κατασκευή GNS: Πράγματι, έχουμε τότε $\tilde{\mathcal{A}} = \mathcal{A} \otimes \mathbb{C} \simeq \mathcal{A}$ και

$$V : \mathbb{C} \rightarrow H_\phi : \xi \rightarrow \mathbf{1}_{\mathcal{A}} \otimes \xi \rightarrow \xi[\mathbf{1}_{\mathcal{A}}].$$

Τώρα $\Phi(a) \in \mathcal{B}(\mathbb{C}) \simeq \mathbb{C}$ και για κάθε $\xi, \eta \in \mathbb{C}$ έχουμε

$$\Phi(a)\xi\bar{\eta} = \langle \Phi(a)\xi, \eta \rangle_{\mathbb{C}} = \langle (V^*\pi(a)V)\xi, \eta \rangle_{\mathbb{C}} = \langle \pi(a)V\xi, V\eta \rangle_{H\phi}$$

που για $\xi = \eta = 1$ δίνει

$$\Phi(a) = \langle \pi(a)[\mathbf{1}_{\mathcal{A}}], [\mathbf{1}_{\mathcal{A}}] \rangle_{H\phi}.$$